

CONVOCATORIA

Complimentant lo que disposa l'article 32 del vigent Reglament, se convoca als senyors socis a reunió general ordinària que tindrà lloc en la Sala de Conferències d'aquesta entitat, el dilluns dia 16 de gener, a dos quarts de deu de la nit, per a la aprovació de comptes i pressupost ordinari per a l'exercici de 1922.

La Directiva, acceptarà discussió sobre totes les qüestions que es plantegin.

P. A. del C. D.

El Secretari,
JOAN FATTA.

SECCIÓ DE MÚSICA.—Organitzada per aquesta Secció, tingué lloc el dia 28 de novembre una agradabilíssima vetllada, dedicada al mestre Beethoven.

Començà l'acte, llegint el soci Domènec Segimón unes notes crític-biogràfiques del gran músic. Ens digué que ultra la premura del temps, li era impossible fer una presentació acabada del mestre de Bonn, perquè, com diu un dels molts biògrafs que d'ell s'han ocupat, «és una figura tan grandiosa que esbotza tots els quadres on se'l vol tancar; és un d'aquells il·lustres models, dels qui es pot dir que cap pintor els hi ha pogut agafar el conjunt i quin retrat encara està per a fer».

En fluïts paràgrafs ens pintà els primers anys de la vida de Beethoven; el caràcter violent del seu pare i el mal estar econòmic en què vivia la família; mal estar que volgué finir, dedicant el noi a *infant prodigi*, esperonat pels guanys que obtenien els que en aquella època podien aconseguir tal ofici. Malgrat els mals tractes de paraula i obra i la repulsió que per la conducta del seu pare sentia, el geni musical triomfà, i quan ben just havia complert nou anys, executava a la perfecció sonates de Mozart i Haydn.

Baix la direcció dels més experts mestres, avençà ràpidament mercès al que fou nomenat mestre de capella per l'Electeur Maximilià Frederic.

Relatà el viatge a Viena i la visita a Mozart, qui, meravellat de la mestria que notà en aquell jove de 16 anys, digué als seus amics presents: «Senyors, fixeu-vos bé en aquest jove; se farà parlar d'ell.»

Seguí relatant episodis de la vida del gran músic, detenint-se en lo que determinà un canvi transcendental en son modo d'ésser. Al presentar-se-li els

primers símptomes de sordera, s'apoderà d'ell una gran melangia, i son natural expansiu se tornà misantrop, maleí la seva existència i les més negres idees passaren per son cervell. No obstant, uns moments va sentir-se aconsolet, i fou quan la flama de l'amor il·luminà les tenebres en què vivia. Aleshores és quan escriví la formosa sonata que titula *Clar de lluna*. Poc temps durà aquella il·lusió i prompte retornà el neguitós desesper, produït pels sofriments físics.

La quantitat de música que va escriure és tal, que sembla impossible n'hi hagi prou amb la vida d'un home; sols s'explica per la grandíssima facilitat amb què componia. Totes les obres porten el segell de l'estat d'ànim en el moment d'escriure-les. La seva vida, diu, se projecta en la música de tal manera que es podrien agrupar i amb elles reconstruir la biografia, i en elles hi veuríem ben clarament tots els canvis i emocions, amors i sofriments.

Apoià la tesi citant les sonates *Clar de lluna* i *Appassionata*; l'anomenat *Quarteto de la convalescència* i que es titula *Cant sacre de gratitud ofert al Cel per un malalt guarit*, escrit després d'una greu malaltia; *la difícil resolució presa* i altres.

Feu història de la simfonia des de què la inventà Haydn i de les modificacions que en ella introduí Beethoven, posant com a més autoritzat comentari les paraules de Wagner: «En la simfonia de Beethoven tot és melodia des del començ a la fi, cada veu de l'acompanyament, cada nota i fins cada pausa.» A continuació donà lleugera notícia de les nou simfonies, remarcant que en la sexta, coneguda per *la Pastoral*, hi introdueix un nou element, que és el programa o l'argument, explicant com entenia Beetho-

ven la descripció musical, això és, que la música no devia rivalitzar amb la pintura, «per lo que ell no procurava imitar els sorolls del camp, sinó reflexar les emocions de manera que tot aquell que hagi experimentat tals impressions de la Natura, les reconegui immediatament en la Pastoral».

Finalitzà resseguint la llista de les més notables composicions, trios, quartets, detenint-se en les *obertures*, per ser totes elles notabilíssimes i per haver introduït remarcables innovacions en les regles constructives fins aleshores acceptades universalment.

Sorollosos i unànims aplaudiments coronaren la tasca de l'erudit conferenciant.

Seguidament el mestre En Ricard Guinard i la seva tan formosa com gentil filla Na Rosa executaren al piano, a quatre mans, l'*Andante* de la V simfonia, el *Scherzo* de la III i l'*Allegro* final de la I. S'executaren a quatre mans per a poguer donar una idea més aproximada a l'efecte de l'orquestra. En l'*Andante* es distingiren els executants no tant sols per la dicció, sinó també per la quadratura del moviment, essent precisa gran unitat d'execució i quasi fusió de pensament, per a expressar-se amb el degut respecte a l'obra.

El *Scherzo* de la tercera és una filigrana, que sols amb la gran justesa i unitat que palesaren pot obtenir-se l'efecte desitjat, sobre tot en el primer temps, que per la mestria amb què fou interpretat causà excel·lent efecte.

El final de la primera, que recorda molt a Mozart, no obstant trobar-hi el segell genial de Beethoven, el digueren a la perfecció, a pesar de les dificultats que presenta, per la molta vivesa del moviment.

La *Sonata en fa*, coneguda per la Primavera, fou dita pels executants amb gran cura i amor. El piano no és en aquesta sonata un acompanyant del violí, sinó que, segons frase de l'autor (com ja ens havia dit el senyor Segimón en sa conferència), és un diàleg entre els dos instruments, en què es presenten mutuament qüestions acabant els dos en un sol pensament.

L'*Allegro*, que és d'una frescura admirable, fou dit amb molta delicadesa i expressió.

Una excel·lent joguina és el *Scherzo*, i per lo justos que resultaren els contratemps de la primera part, causà tan bon efecte als concurrents, que mesqué els honors del *bis*.

El *Rondó*, ple d'elegància, va ésser dit amb delicadesa, demostrant el senyor Cogul posseir una bona escola d'arc, com també atacant els aguts amb força seguretat.

El *Scherzo* del Quartet, op. 18, sigué admirablement interpretat pels senyors Cogul (J. i F.), Grases i Ferrando.

Totes les obres foren acollides amb grans aplaudiments en premi a la bona execució que aconseguiren donar-hi els artistes. Devem fer especial menció de la senyoreta Guinart, que per ésser la primera volta que es presentava en públic, donà mostres d'un aplom i seguretat que posaren més de relleu

les grans condicions de mecanisme i de dicció claríssima, que pogueren observar els que amb religiós silenci l'escoltaren.

La sala, plena a vessar, de ben distingit nombre de socis, que sortiren complacuts de la vetllada, demanant que no sigui la darrera que organitzi la nostra Secció.

Segueixen rebent-se importantíssims lots de fotografies destinades a la Exposició d'Art Fotogràfic que organitza la nostra secció d'Art. Per les obres fins ara rebudes, podem afirmar que han acudit a la crida de la esmentada secció, els més prestigiosos conreadors de l'Art Fotogràfic, d'Espanya.

La data en que se celebrarà l'exposició no ha sigut encara definitivament fixada, perquè cada dia es reben anuncis de noves remeses d'obres; de totes maneres el propòsit de la Secció d'Art és inaugurar l'exposició de fotografia, tan aviat com quedi closa la de l'Associació d'Aquarelistes de Catalunya que tindrà lloc a mitjans de Gener.

Se troba greument malalt a Barcelona on resideix, el nostre estimat amic i company En Josep Rocarol, al qual desitgem una immediata millora en la seva malaltia

Tocant a son terme la tasca de catalogació dels llibres que constituïen l'antiga Biblioteca del CENTRE DE LECTURA, començarà molt en breu la ordenació del «Fons Ventura» instal·lat en la sala especial que per acord de la Directiva li va ésser destinada.

A mitjans de Gener s'inaugurarà l'Exposició que organitzada per l'Associació d'Aquarelistes de Barcelona tindrà lloc en el nostre saló d'actes.

A causa de dificultats que s'han presentat a darrera hora, no ha sigut encara inaugurat el Museu Industrial que per iniciativa del nostre estimat amic En Josep Caixés i amb la cooperació dels senyors Cachot i Massó, deu establir-se en la sala de Conferències d'aquesta entitat.

L'Excm. Sr. Marques de Carulla, ha acceptat l'encàrrec de donar una conferència en nostra entitat en un dels dies festius del pròxim mes de Gener.

S'ens diu que valuosos elements de la Secció de Música, preparen la celebració d'una conferència dedicada a estudiar la personalitat artística de Wagner,

La directiva ha acordat destinar exclusivament al servei dels senyors socis la sala café establerta en la part devantera de la planta baixa del nostre edifici.

REVISTA DEL CENTRE DE LECTURA

SORTIRÀ ELS DIES 1.er I 15 DE CADA MES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : CARRER MAJOR, 15. :: TELÉFON 259. :: REUS

GRAFICS NAVAS. - REUS.